Нощем огньовете пред шатрите им пламтяха пръснати по цялата околност, слени в море от светлина.

При това сушата бавно изпразваше цистерните с вода и жажда полека-лека почна да измъчва обсадените. И никейците гледаха сломени от бойниците и стените как шатрите на обсадниците се увеличаваха и изпълваха равнината чак дорде можеше да стигне окото. А всеки ден пристигаха кервани ~~със~~ сандъци, които носеха, препълнени със стрели и гавелоти. От всички страни се стичаха български, латински и кумански войски, които носеха със себе си безкрайни количества храна. Обсадата можеше да трае месеци и години.

Цурул бе осъден да падне.

- - -

Ала една сутрин Ансо дьо Кайо събра набързо фрушките вождове в шатрата си и им каза много смутено, че е получил послание от Светия отец, в което Григорий IX изпращаше своите последни и окончателни условия на българския цар.

Те бяха неблагоприятни. Папата отхвърляше решително развода между Бодуен и Мария дьо Бриен. И с това осуетяваше настойничеството на Иоан Асен в Константинопол.

Как щеше да приеме българинът това повторно оскърбление? И те ~~щяха~~ трепнеха пред неизбежната му ярост, пред бурята, която ги очакваше. Кой щеше да дръзне да отиде и му съобщи неприятната вест? Ами ако Асен си прибереше войските и машините. Какво щяха да правят без него?

Определиха сам Ансо дьо Кайо да изпълни тежката задача.

Царят току-що бе направил преглед на машините и разговаряше близо да шатрата си с войводата Драгота. Като зърна фрушкия първенец, той любезно се отправи към него, покани го вътре, помоли го да сподели скромната му пирушка.

Беше постен ден и самодържецът закуси само с малко препечен хляб, натопен в подсладена липова вода. Фрязецът седна върху